

Tit ringja — vit skriva

Er nakað á vási? — Ívamá!?
Ein spurningur, ella tíðindi, so ring til okkara.
Vít eru til reiðar!

tíðindablaðið
sosialurin

Lýsingar:

Lýsingarmaður okkara er ráðgevari hjá fyrirkum og einstaklingum í lýsingaspurningum. Hetta verður gjørt uttan meirkostnað fyri lýsaran.

Tvørábáturin vil verða fremstur

Av Tvøroyri

Teir á Tvørabátinum leggja nú alla orku í venjingina teir seinastu dagar, nær upp undir jóansøkuna. Alt skal gerast fyri at vinna tiggjumannafarsróðurin á jóansøku. Ikki minst tí jóansøkan í ár verður á Tvøroyri.

Tvey kvøld um vikuna venja teir styrki innandura. Og so nógv kvøld sum gjørligt renna teir og rógva. Tað er hart liv, men nógv skal eisini til, tí kappingin verður hörð, vænta teir.

Hvussu fer at gangast, vita teir ikki enn. Á norðoyastevnu lá Tvørabáturin leingi fremstur, men endaði kortini á øðrum plássi. Hesu ferð fer dysturin at standa millum Tvørabátin, Vestmenn- ingin og Nólsoyingin, væntar Friðálvur Steinkross, bátsformaður á Tvørabátinum.

Hann hevur røð kapp í fleiri ár, byrjaði í sínari tíð á dreingjabátinum. Fleiri av hinum hava eisini røð áður, men nakrir rógva fyrri fyrstu ferð í ár.

— Mær dámar væl at rógva. Eg kann næstan ikki lata vera, sigur Friðálvur.

Tey, ið rógva kapp hava einki, sum eitur fritíð. Men tað vita tey longu, tá tey byrja. Teir á Tvørabátinum hava røð hvønn einsta dag í vikuni uttan leygardag og so onkran dag inn í millum, tá teir hava hildið seg trøngt til hvíld.

Kappróðurin á jóansøku verður leygardagin. Tá tann róðurin er av, er ikki liðugt, tí teir ætla sær at verða við í øllum róðrunum. Ikki fyrr enn olavsøkan er farin aftur um, kunnu teir loyva sær at halda summarfri.

Ein maður er farin av Tvørabátinum, síðan teir byrjaðu í ár. Onkrir aðrir hava ætlað sær av seinni, men vinna teir henda róðurin, kann tað verða, at teir halda fram at rógva alt summarið, vónar Friðálvur.

randi

Dúgliga hava teir vant fyrri at vinna tiggjumannafarsróðurin á jóansøku

Tað kvøldið, Kalmar var við Tvørabátinum, róðu teir so skjótt, sum ongantið áður. Onkur bað hann koma við teimum á jóansøku — sum barlast